

Elke parachute is ingedeeld in een bepaalde ervaringscategorie. Bepalend voor de indeling zijn het type parachute (zie BVR Bijlage B), de grootte van de betreffende parachute alsmede de wingload in lbs/sqft, die de parachute in combinatie met de springer oplevert.

Onderstaand de zes onderscheiden categorieën:

- I : geschikt type; wingload maximaal 1,1; oppervlakte minimaal 170 sqft
- II : geschikt type; wingload maximaal 1,1; oppervlakte minimaal 170 sqft
- III : geschikt type; wingload maximaal 1,3; oppervlakte minimaal 150 sqft
- IV : geschikt type; wingload maximaal 1,5; oppervlakte minimaal 135 sqft
- V : geschikt type; wingload maximaal 1,7; oppervlakte minimaal 120 sqft
- VI : geen limieten.

Ook voor springers onderscheiden we zes ervaringscategorieën. Bepalend hiervoor is het totaal aantal sprongen, maar ook het aantal sprongen in de afgelopen 12 maanden.

- I : minder dan 25 sprongen
- II : 25 tot 100 sprongen; minstens 10 sprongen in de afgelopen 12 maanden
- III : 100 tot 400 sprongen; minstens 25 sprongen in de afgelopen 12 maanden
- IV : 400 tot 700 sprongen; minstens 50 sprongen in de afgelopen 12 maanden
- V : 700 tot 1000 sprongen; minstens 75 sprongen in de afgelopen 12 maanden
- VI : meer dan 1000 sprongen; minstens 100 sprongen in de afgelopen 12 maanden met een sport main canopy.

In artikel 501 van het BVR staat vermeld, dat een springer, die met een andere parachute wil gaan springen **en daarmee van ervaringscategorie verandert**, aan bepaalde eisen moet voldoen.

Onderstaand die eisen:

- Een springer, die wil gaan springen met een parachute uit categorie I, mag dat alleen als hij zelf ook minimaal voldoet aan de eisen van categorie I.
- Een springer, die wil gaan springen met een parachute uit categorie II, mag dat alleen als hij zelf ook minimaal voldoet aan de eisen van categorie II.
- Een springer, die wil gaan springen met een parachute uit categorie III, mag dat alleen als hij zelf ook minimaal voldoet aan de eisen van categorie III.
- Een springer, die wil gaan springen met een parachute uit categorie IV, mag dat alleen als hij zelf ook minimaal voldoet aan de eisen van categorie IV.
- Een springer, die wil gaan springen met een parachute uit de categorie V, mag dat alleen als hij zelf ook minimaal voldoet aan de eisen van categorie V.
- Een springer, die wil gaan springen met een parachute uit de categorie VI, mag dat alleen als hij zelf ook minimaal voldoet aan de eisen van categorie VI.

De indeling van verkrijgbare merken en/of types hoofdparachutes in de verschillende categorieën wordt het bestuur geadviseerd door de Technische Commissie in samenwerking met een organisatie van Riggers (per 1 maart 2003, de Vereniging van Valschermtechnici). De lijst (BVR Bijlage B) wordt zo vaak als nodig is, maar minimaal één keer per jaar per 1 maart, bijgewerkt en als aanhangsel van het BVR gepubliceerd (voor bijwerking van deze lijst is **geen** apart Veiligheidsbulletin nodig). Een actuele lijst met hoofdparachutes is tevens op te vragen op de website van de KNVvL Afdeling Parachutespringen. (Nog) niet-geclassificeerde hoofdparachutes vallen tot aan het moment van indelen automatisch in categorie VI.

Bij de overgang naar een hoofdparachute uit een hogere categorie wordt ook sterk aanbevolen de relevante sprongopdrachten met betrekking tot canopy-control, zoals die voor het A- en B-brevet verplicht zijn, te herhalen met de nieuwe hoofdparachute.